

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

XXIII. De vtilitate obedientiae religiosae.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

consistit vera perfectio, nisi obedientia? O, si religiosi omnes tanto amoris affectu complecterentur obedientiam, quantum eius meretur nobilitas, in maiori precio estimationeque foret, in religionibus quam nunc est, & perfectorum religiosorum magna afflueret copia.

*De utilitate, quam obedientia
affert religioso.*

CAPVT XXIII.

DOMINE, quamuis multas, & eximias utilitates religiosus hauriat ex obedientia, tamen mihi videtur multò consultius fore, si tu ipse citra hominum Superiorum operam omnia imperares & ordinares: pròptissimè enim tibi obsecundarem, nullus esset locus obmurmurationibus, nec tu ullam occasionè conquerèdi præberes. breuiter, gubernatio tua esset suauissima. Quod si hoc non videatur fuisse conuenies, operæ precium saltem facturus esses, si nos regeres per angelum, quem, vti maiori esset fide & auctoritate apud nos, ita maiori eum reuerentia, quam homines, coleremus. **F**ILII, totus ille sermo tuus ex proprij amoris fonte profluxit. Si religiosi essent spiritus, congruens

gruens esset eos gubernari vel à me, vel ab aliquo angelico spiritu, sed quoniam compacti sunt ex corpore & spiritu, conuenit vt gubernentur ab homine sui simili, ac idem postulat suavis prouidentia qua tota huius mundi vniuersitas gubernatur. Quando ego mundum ad veram fidem traduxi, non misi angelos, sed homines, & per homines illum guberno. Religiones quoque à me fundatæ sunt, non per angelos, sed per homines, & idcirco conueniens est eas per eisdem gubernari. Si hic angelus esset superior, quoties audirentur hi vel similes sermones? Si hic angelus, Superior noster, expertus esset, sicut nos, carnis molestias, corporis onera, & huius vitæ ærumnas, maiori commiseratione nostri, quam facit, tangeretur. Quot excusationes locum non haberent apud angelum, quæ nunc locum habent apud hominem Superiorem? Quot scrupulis agitantur religiosi, si regerentur à superiore inuisibili? Deindè, quisque superior, potius exemplo vitæ, quàm voce auxilio esse debet subditis, at si foret inuisibilis Superior huiusmodi exemplum ad imitandum præbere non posset. quare præstat Superiorem potius esse moribus angelicū, quàm natura angelum.

Quod

QVOD autem dictum est Superiorem, si foret angelus, maiori amore & reuerentia à subditis exceptū iri, quàm si sit mortalis homo, verum non est. Cum enim ego sim in superiore; qui me non amat, neque obedit mihi in homine vices meas agente, minus me amaret & obediret in angelo. Reuoca in mentē, quid scripserit dilect⁹ meus discipul⁹ *1. ioh. 4.* Ioannes, Si non diligis, inquit, proximū, quē vides, quomodo Deū potes diligere quē non vides? Sic ego dico. Si non obedis Superiori quem vides, quomodo obedies Superiori, quem non vides?

AD HÆC, quantula humilitas esset, subiectū esse angelo? At dū religiosi amore mei se subiiciunt homini tanquā Vicario meo, eiq; tanquā mihi obtemperant, est actus nō solum magnæ humilitatis, sed etiā magnanimitatis, fortitudinis, fidei, spei & caritatis tanto gravior, quāto pluribus virtutibus est stipatus. Qui non submittit se homini propter me, minus se submittit angelo Mea voluntas est, quæ religioso est exequenda; parum autem interest, siue illa per hominem, siue per angelum declaretur. Non tam ratio habenda est eius qui loquitur aut imperat, quā eius cuius nomine loquitur & imperat. Ut aqua in hortum defluat necessarium est;

parui

parui verò refert, siue per canales plumbeos
siue per argenteos diducatur.

A VES nunc fili audire Obedientiæ utili-
tates? Dic mihi si quis per prærupta mon-
tium saxa iter faciens equo indomito insi-
deret, & præsto esset, qui operam suam in
equo manu deducendo inter tot pericula
offerret, nonnè, ille magno se beneficio
affectum putaret? proculdubio maximo.
Si verò nollet tanto vti beneficio, nonnè
amentissimus foret? Corpus nostrum, ob
passiones inordinatas, quæ in eo regnant
indomitum, est ille equus effrenatus. Erro-
res, qui in vita spiritali solent committi
sunt saxorum præcipitia. Superior est, qui
paratus est equum nostrum deducere, ne
labatur. Cogita ergò quanta dementia
foret religiosi, qui nollet à suo Superiore
in tantis periculis gubernari? Natandi im-
peritis salutare est inniti aliorum brachiis.
Religiosus, qui obedit, & sinit se ab alio
regi, natat in brachiis superioris, & natat
securus in periculis spiritalium flucti-
bus.

ALTE RA utilitas est, quod obedientia
religiosum eximat ab innumeris molesti-
is. Nihil æquè hominem excruciat, atque
anxiæ animi cogitationes, à quibus miser

im

in seculo degens, haud secus, quam vipera à
 fatu suo, quem in vtero gestat, mirè dilace-
 ratur. Et quamuis non incumbat illi cura
 domus, aut fortunarum, tamen sola de ne-
 gotiis & actionibus suis cogitatio nimis quā
 onerosa est. Nam non solum perpendere
 debet, quæ agenda sint, sed quando, quo
 modo, & quibus mediis. fastidium, deinde
 & crucem auget sollicitudo nimia de felici-
 rerum agendarum exitu & successu. Verum
 hæc nihili sunt, si conferantur cum actio-
 num spiritualium cogitationibus; hæ enim,
 vt mihi gratæ sint, conformari debent meæ
 voluntati, ac si cum caritate & discretione
 non fiant, à me minimè probantur. Obedi-
 entia autem liberat religiosum, ab his, aliis-
 que omnibus curis & cogitationibus, hoc
 vnum commendans, vt pareat, cætera in Su-
 perioris humeros coniiciat. Cuius muneri
 incumbit, quid, quando, quomodo, quibus
 mediis quæq; res agenda sit. Illius est omnia
 necessaria, tam in spiritualibus, quam in
 temporalibus rebus procurare. Ille enim
 est pater, ille mater, ille paterfamilias, dux & ma-
 gister. Quid aliud igitur est, viuere in obe-
 dientia, quam onus suum in aliorum hu-
 meros reiicere? Ingressus sis syluam inuiam,
 & ab immanitate ferarum non satis rutam,
 idque

idque magno onere grauatus, an non tibi gratissimus foret, qui non solum securè è sylua te educeret, sed etiam in sarcina deportanda iuaret? Quid verò aliud est obedire, quàm cum duce securiùs iter emetiri, & sine onere? Qui non agnoscit beneficiù, nec æstimat, nihilque pensi habet, vndè veniat, aut quis eius auctor sit.

Es t & alia obedientiæ vtilitas, quod quæ bona sunt, reddat præstantiora: & quæ exigui sunt precij, faciat in maiori haberi existimatione. Qui diuina gratia impulsus libera voluntate bonum opus exercet, benè facit, & pro magnitudine operis, & pia affectione mercedem promeretur. Sed qui ex obedientia eadem dispositione qua prior eadem opera exercet, multò meretur amplius, ob vim & efficaciam quam illi operi adiungit virtus Obedientiæ. Immò Obedientia tam fructuosa, est & potens, vt etiam præstantiora reddat opera necessariò præstanda, & quæ ex se nullam laudem merentur, vt sunt actiones comedendi, bibendi, dormiendi, ambulandi, quæ si ex obedientia à religiosis fiant, sunt mihi gratæ, easque remunerero pro magnitudine pij affectus & caritatis ex qua fiunt. Accedit, aliquando contingere, obedientem, nullo opere con-

Q secuto,

secuto, plus spiritualis quæstus facere, quam qui opas exequitur. Religiosus, qui desiderio tenetur ieiunandi ad carnem suam affligendam pro peccatis, & tamen propter obedientiam abstinet à ieiunio, plus apud Deum meretur abstinendo, quam alius ex pietate ieiunando. Hic enim tantum habet ieiunij meritum; ille verò non solùm ieiunij, quia ex parte sua paratus fuit ad ieiunium, sed etiam obedientiæ meritum reportauit. Iudica tuo modo, sitnè privilegium, quo obedientiæ beneficio ornauit religiofos, vrile & salutare? Quo verò animo putas me ferri in eos, qui tam parum affecti sunt ad obedientiam? O quantam iacturam facit bonorum spiritualium, qui suo arbitratu agit, quod per obedientiam agere poterat. Omne opus bonum, siue paruum sit, siue magnum, si obedientiæ sigillo sit obsignatum summi precij est æquè in celo ac in terra.

Quam conueniens sit Religiosum esse obedientiæ studiosum.

CAPVT XXIV.

FILII, si constituas apud animum tuum te metipsum, necessarium est, vt decernas